

Hiperaciditatea lui zero absolut

Gerra Orivera

un pas în afara peluzei

declar stare de urgență
ultima privatizarea a raiului
stârnește vii controverse printre contemporanii noștri
din ce în ce mai absenți din propriul lor chip
alerg obstinat să prind o bătaie de puls în rama cuaternară
a cuvântului de aur
(cum altfel să-mi îmbrățișez privirea fără să topesc lumea)
atârnat de clanță trecutul
stilizat în tălpi de nisip lipește de gratii epodele prezentului
din geană scutur orizonturi blurate
tu semnezi cuminte pe bornele odiseei câte circe
a fentat pupila mea mov răsucind în panglici
abisul

nu aștept nici un petru să-mi oțelească glezna
stixul mi-a băut din vene
ultimele credințe
ascult bătăile inimii din nervurile frunzei
șarpele a devenit mult prea snob în ultimul secol
a uitat rolul de ispititor
devenit prea anost orchestrația solzilor și-a renegat game
scurse în găuri negre
mai mult ca perfectul particulei misterioase
filtrează umbrele din palma stânga

în templu eva și-a spălat din păr retro-dalile înainte de a îmbrăca
toca sacerdotală

asfaltul fierbinte din pleoapă sparge blestemul ursitei
șuieră inelele așezând inutil timpul
în spire
din cauza plus valorii excedentare
șarpele construiește un palat în jurul copacului arhaic
un măr își golește de ape semințele mitice
beau cu nesaț

nu mai cerșesc nici un gând impersonal deschid cartea
ticsită de ochi
nu mai am loc pentru ultima tușă

este lună plină în rai